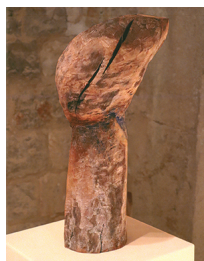

od 17. prosinca 2018. do 10. veljače 2019.

Lîk uz rit, kîp usnî sit – kipovi od svjetlosti

Jedna je od fundamentalnih odrednica Kovačićeva kiparstva ona koja upućuje na njegovo kršćansko ishodište odnosno na činjenicu da je brojna djela koncipirao upravo na toj motivskoj matrici i duhovnim vrijednostima oblikovanim teološkom utemeljenošću u kršćanskoj vjeri

Plodno i raznovrsno kiparsko djelo Kuzme Kovačića visoko je vrjednovano u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti i nezaobilazna je dionica u dijakronijskoj i sinkronijskoj valorizaciji. Stoga možemo konstatirati da je kiparev prinos suvremenoj likovnoj produkciji respektabilna vrijednost koju su apostrofirali u svojim kritičkim tekstovima i najveći autoriteti. Ovome u prilog domećemo i činjenicu da je brojnim samostalnim izložbama u Hrvatskoj i svijetu potvrđivao svoju autorsku individualnost čije stvaralačke mijene čitamo, sada već u dugoj kronološkoj liniji od sredine 70-tih godina pa do monografske izložbe u njegovu rodnom gradu Hvaru 2018. godine.

Kad kažemo da je Kovačićevo djelo i plodno i raznovrsno, tad nam je usmjeriti našu pozornost na tu tvrdnju što ćemo nastojati obrazložiti u temeljnim sastavnicama koje su nas i uputile prema takvom zaključku. Naime, o tome valja govoriti stoga kako bismo sagledali djelo u stilskim obilježjima i tematskom ishodištu i time podvukli značenjsku vrijednost u stvaralačkoj odrednici i cjelovitosti opusa. Podsjetimo da je kritika Kovačićevo djelo prepoznala već na njegovoj prvoj samostalnoj izložbi i od tada kontinuirano pomnim kritičkim interpretacijama učvršćuje njegovu reputaciju u suvremenom multimedijalnom kontekstu. Najčešće je naglašavano njegovo mediteransko ishodište u specifičnostima zavičajnoga grada Hvara koje se iščitavaju u kiparevu izrazu s obilježjima podneblja, dakle, boja i svjetlosti, po različitim tvorivima i duhovnom ozračju prožetom tradicijskim vrijednostima. S jednakom pozornošću

isticana je i komponenta intimnoga osebujne lirske izražajnosti, te duboka ukorijenjenost u kiparsku baštinu. Naime, na tim je postulatima stvarao svoju izrazitu suvremenu kiparsku koncepciju i promovirao upravo te vrijednosti i dakako, svojim kiparstvom obnavljao sam medij kiparstva koji je u ondašnjem kontekstu bio vidno narušen jer je čestim i radikalnim zasijecanjima u njegovu esencijalnost problematiziran do negacije i potiranja samog medija.